

Dosarul nr. 3ra-284/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V. Ciumac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, A. Bostan, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Babcinețchi Artur,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Durnea Viliam împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova
și Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ,
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire în funcția
deținută până la suspendare și încasarea salariului,

și la cererea de chemare în judecată depusă de Babcinețchi Artur împotriva
Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul depus de Babcinețchi Artur împotriva hotărârii din 24 februarie
2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 6 septembrie 2019, Durnea Viliam a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului
General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii
actului administrativ individual favorabil de restabilire în funcția deținută până la
suspendare și încasarea salariului.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 23 iulie 2019 a fost emis ordinul
Inspectoratului General al Poliției nr. 368 ef. din care nu rezultă pentru ce a fost
suspendat din serviciu.

Ca urmare, la data de 7 august 2019, a depus cerere prealabilă în adresa
Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului General al
Poliției, prin care a solicitat anularea ordinului menționat.

În contextul dat, a relatat că data de 16 septembrie 2019, a parvenit răspunsul
la cererea prealabilă în care a fost invocat faptul că ordinul emis este unul legal și
corespunzător rigorilor și procedurilor prevăzute în actele normative.

Este de părere că ordinul contestat este neîntemeiat, contradictoriu și pasibil de
a fi anulat cu dispunerea restabilirii sale în funcția anterior deținută.

Cu referire la dispozițiile art. 21 din Constituția Republicii Moldova, a remarcat că ordinul de suspendare din funcție contravine prezumției nevinovăției, or cauza penală în care are calitatea de inculpat se află în examinare în prima instanță.

A susținut că deși cauza a fost expediată în instanța de judecată la data de 14 februarie 2017, însă ordinul de suspendare a fost emis la 23 iulie 2019, prin urmare până la emiterea ordinului de suspendare din funcție a activat mai bine de doi ani în funcție fără careva încălcări disciplinare, fiind și stimulat, iar în prezent se invocă incompatibilitatea funcției pe care o deține în coraport cu infracțiunea incriminată.

În acest sens, a relatat că în luna septembrie 2016 a dat explicații în cadrul anchetei de serviciu efectuată de către reprezentanții Inspectoratului General al Poliției, unde nu au existat temeiuri de suspendare din funcție.

Prin urmare, consideră că la emiterea ordinului contestat de suspendare din funcție, nu s-a luat în considerație faptul că nu s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, nu a refuzat toate expertizele numite de către organul de urmărire penală, prin ce se demonstrează că Inspectoratul General al Poliției nu a examinat materialele cauzei penale și a anchetei de serviciu.

A obiectat că în ordinul de suspendare din funcție emis de Inspectoratul General al Poliției nr. 368 ef. din 23 iulie 2019, este eronat indicat că infracțiunea incriminată nu este compatibilă cu funcția deținută.

A mai remarcat că ordinul sus-enunțat, contravine prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 162-170, 196-230 Cod administrativ, art. 76, 354-356 din Codul muncii și a Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016.

A solicitat anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 368 ef. din 23 iulie 2019 „Cu privire la suspendarea unor angajați ai Inspectoratului de poliție Șoldănești al Inspectoratului General al Poliției”, în privința comisariului Durnea Viliam și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire și numire în funcția deținută până la suspendare, și încasarea salariului cu toate adaosurile prevăzute de lege pentru absență forțată de la serviciu.

La 4 octombrie 2019, Babciștechi Artur a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat la data de 23 iulie 2019 de către Inspectoratul General al Poliției a fost emis ordinul nr. 368 ef., prin intermediul căruia a fost dispusă suspendarea raportului de serviciu al inspectorului superior Babciștechi Artur, ofițer superior al Sectorului de poliție nr. 1 (Șoldănești) al Inspectoratului de Poliție Șoldănești și al comisariului Durnea Viliam, șef al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Șoldănești, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

A menționat că la data de 6 august 2019, a depus cererea prealabilă înregistrată cu nr. B-2275/19, privind anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 368 ef. din 23 iulie 2019.

Ca urmare, prin răspunsul nr. 34/2-B-102/19 din 16 august 2019, cererea prealabilă a fost respinsă, însă aceasta a fost expediată organului ierarhic superior în vederea pronunțării asupra temeiniciei acesteia.

Iar, la 11 septembrie 2019, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova prin răspunsul nr. 44/22-2453, de asemenea a respins cererea prealabilă.

În accepțiunea reclamantului, ordinul contestat este unul ilegal, nemotivat, arbitrar, ce contravine prevederilor legislației în vigoare.

În susținerea opiniei enunțate, a invocat că legea prevede expres faptul că raporturile de serviciu se suspendă imediat după trimiterea dosarului în instanța de judecată, însă suspendarea a avut loc după 2 ani de la transmiterea dosarului în instanță, fapt ce este în contradicție cu principiul securității raporturilor juridice, iar măsurile aplicate sunt disproporționale și contravin prevederilor legislației în vigoare.

A mai punctat că sarcină fundamentală a autorităților publice în cazul în care acestea emit acte administrative, este ca acestea să emită actul având la bază un scop anumit, și ca acest scop să fie proporțional cu circumstanțele ce au stat la baza emiterii acestui act și nu în ultimul rând existența motivării.

Astfel fiind, din conținutul actului administrativ nu rezultă scopul urmărit de către Inspectoratul General al Poliției, în legătură cu suspendarea raportului de serviciu a lui Babcinețchi Artur și Durnea Viliam, or acesta este un element inseparabil ce stă la baza emiterii actului administrativ.

La 12 noiembrie 2019, Babcinețchi Artur, a depus o cerere de concretizare în care a invocat suplimentar în susținerea acțiunii că prevederile art. 76 lit. g) din Codul muncii sunt instituite pentru protejarea interesului public, prin înlăturarea persoanei dintr-o anumită funcție, fiind acuzată de comiterea unei infracțiuni legate de funcția respective, astfel împiedicând alte asemenea fapte sau consecințele unor asemenea fapte.

Astfel, a accentuat că a fost suspendat din funcție, fiind bănuیت de comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxx Cod penal, infracțiune care nu are nicio tangență cu funcția pe care o deținea.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 1 alin. (1), 3, 20, 21, 26 alin. (1) lit. a), 29, 30, 143, 189, 204 Cod administrativ, art. 76 lit. g), art. 114 alin. (2) lit. d) din Codul muncii.

A solicitat anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 368 ef. din 23 iulie 2019 „Cu privire la suspendarea unor angajați ai Inspectoratului de poliție Șoldănești al Inspectoratului General al Poliției”.

Prin încheierea din 12 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cauzele sus- indicate au fost conexate într-un singur proces.

Prin hotărârea din 24 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererile de chemare în judecată depuse de Durnea Viliam și Babcinețchi Artur au fost respinse ca neîntemeiate.

La 4 martie 2020, Babcinețchi Artur a depus apel împotriva hotărârii din 24 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la data de 3 iunie 2020 a prezentat motivarea apelului.

Prin decizia din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Babcinețchi Artur împotriva hotărârii din 24 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut prevederile art. 35 alin. (2), 52 alin. (1) lit. b) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, art. 75 alin. (2), (4), 76 lit. g) din Codul muncii, care reglementează aspecte ce țin de suspendarea din funcția publică cu statut special, interdicțiile funcționarului public cu statut special.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunilor și legalitatea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 368 ef. din 23 iulie 2019 „Cu privire la suspendarea unor angajați ai Inspectoratului de poliție Șoldănești al Inspectoratului General al Poliției, întrucât acesta a fost emis ca rezultat al expedierii în instanța de judecată a cauzei penale cu nr. xxxx în privința inculpaților Durnea Viliam și Babcinețchi Artur, învinuiți în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. xxxx alin. (x) lit. x) și art. xxxx alin. (x) lit. x) din Codul penal. Iar, învinuirea în comiterea infracțiunilor enunțate, este una incompatibilă cu funcțiile deținute, or, polițistului îi este interzis să abuzeze de calitatea sa oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte.

La 2 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Babcinețchi Artur a depus recurs împotriva deciziei din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

La 12 ianuarie 2021, Babcinețchi Artur a depus motivarea recursului.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, prin faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și a apreciat greșit circumstanțele cauzei.

A obiectat că prevederile art. 76 lit. g) din Codul muncii sunt instituite pentru protejarea interesului public, prin înlăturarea persoanei dintr-o anumită funcție fiind acuzată de comiterea unei infracțiuni legată de funcția respectivă, astfel împiedicând alte asemenea fapte sau consecințele unor asemenea fapte.

Prin urmare, recurentul a opinat că a fost suspendat din funcție fiind bănuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxx din Codul penal, infracțiune care nu are nicio tangență cu funcția pe care o deținea, iar articolul sus-enunțat nu este aplicabil speței.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 4 noiembrie 2020. Totodată, se constată că decizia instanței de apel a fost notificată recurentului prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție, în data de 12 ianuarie 2021 (f. d. 150, vol. II).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul Babcinețchi Artur, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 2 decembrie 2020 și respectiv motivarea recursului la 12 ianuarie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

Prin referință depusă la data de 3 februarie 2021, Inspectoratul General al Poliției a solicitat declararea inadmisibilă sau respingerea recursului depus de Babcinețchi Artur.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Babcinețchi Artur, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de

contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Babcinețchi Artur.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Babcinețchi Artur, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh